

Reforma de pensions: el Govern cedeix a les pressions del capital financer

Un cop encarrilada la resolució de la pandèmia, segons el Govern, li toca el torn a l'aplicació de les recomanacions acordades per la reforma de les pensions en el Pacte de Toledo.

Les primeres reunions d'aplicació de les reformes van concloure el 28 de juny enmig d'una gran desplegament de propaganda sobre la bondat dels acords assolits pel Govern, la CEOE i la CEPYME i els sindicats CCOO i UGT.

Però el futur d'aquestes reformes no es troba en les deliberacions del Govern i la patronal amb les direccions sindicals. L'èxit de l'aplicació de les recomanacions del Pacte de Toledo dependrà molt que s'aconsegueixi la unitat dels pensionistes amb els treballadors actius i sindicalistes.

El Govern cedeix a les pressions del capital financer a favor de la privatització de serveis públics. L'Estat surt en defensa del sector financer, i precisament un lloc central en els acords del Pacte de Toledo l'ocupa la privatització, introduint els fons privats de pensions en els convenis col·lectius.

La premsa dona compte de la resistència, destacant que el 29 de maig és la primera vegada que les organitzacions majoritàries de pensionistes convoquen, amb signatura unitària, mobilitzacions a tots els territoris de l'Estat.

Els objectius del capital financer contra els treballadors actius

Minuts abans de la signatura de l'Acord del diàleg social, Escrivà declarava que la generació del baby boom "haurà de triar entre cobrar menys o treballar més", És a dir, que tot i la propaganda de l'Acord, el Govern està en el bàndol de els que aposten per les retallades.

El ministre llançava així el guió del que en el llarg procés de diàleg social haurà de ser el mecanisme de la mal anomenada equitat intergeneracional, substituït del factor de sostenibilitat.

La generació del baby boom la formen els nascuts des de finals dels anys 50 fins a mitjans dels 70, un total d'onze milions de treballadors ara actius, que començaran a jubilar-se a partir de 2023. Tenen llargues carreres de cotitzacions amb drets adquirits amb altes pensions.

És la generació que ha contribuït amb importants cotitzacions socials al manteniment de les pensions de la generació anterior i han generat forts superàvits a la Seguretat Social.

Superàvits que el saqueig sistemàtic va impedir que llússin en els comptes de la Seguretat Social i que, com era obligatori, constituïssin reserves per a situacions com les que es presenten ara.

Aquesta discussió es vol amagar ara per facilitar l'aprovació l'acord deixant-la per una suposada segona part del diàleg social, però el ministre la aireja ja. Per salvar les pensions dels treballadors actius actuals sense hipotecar a les generacions futures, és imperativa la devolució de les cotitzacions saquejades.

El Govern no té assegurada la majoria per aprovar l'acord de reforma de les pensions

Les recomanacions del Pacte de Toledo que, amb el consens de la nefasta política del diàleg social havien de permetre al Govern complir els seus acords amb Brussel·les, van ser rebutjats per un nombre significatiu de representants polítics a les Corts. Perquè exigeixen una auditoria dels comptes de la Seguretat Social abans de plantejar reformes que parteixen de bases i dades falses a causa de la desviació de recursos i cotitzacions de la Seguretat Social a altres menesters propis del Ministeri d'Hisenda.

Amb rotunditat Jordi Salvador, diputat d'ERC per Tarragona va dir: "Si es presenta el projecte tal com està, anem a votar que no". La premsa va recollir el rebuig, que va augmentant dia a dia: "El 'no' d'ERC al projecte de llei de pensions, complica la seva aprovació al Congrés" (El Periódico de Catalunya, 2021.07.07). "La reforma de les pensions d'Escrivà suspèn al congrés: la majoria de la investidura no la recolza". (Públic, 2021.07.07).

El Govern no té garantida avui una majoria suficient per aprovar al Congrés el text de l'acord signat amb les patronals i les direccions d'UGT i CCOO.

La reforma trossejada en fases i terminis d'aplicació

Ha estat aquest govern el que ha impulsat en el Pacte de Toledo les recomanacions necessàries per a una modificació profunda de la Seguretat Social, en el sentit de reduir les pensions de sistema públic de repartiment i preparant l'entrada del capital financer en la gestió de part de les prestacions, a través dels fons privats de pensions. Segons Escrivà l'objectiu és preparar

un pla que ha de durar 30 anys.

En l'actualitat la crisi econòmica empeny a la banca, les asseguradores i a tot el capital financer a cercar serveis públics a privatitzar. El Govern subordinant als compromisos amb Brussel·les ha dissenyat un pla en diverses parts. Però, encara que es presenti fragmentat, el pla és únic i el seu fi és canviar el model.

Les mesures del primer paquet, que hauran d'entrar en vigor a primers de 2022 pretenen aparèixer només com correcció de les reformes de Rajoy, per la qual cosa destaca la revaloració per l'IPC i la derogació del factor de sostenibilitat. Però a ell no explicar-se en què consisteix el mecanisme pel qual se li substituirà, semblen incertesa que s'afegeix a la creada pel propi Escrivà al posar el focus sobre els nous pensionistes de la generació baby boom, avui treballadors actius.

Els continguts de l'Acord

- S'aprova la revalorització de les pensions segons l'IPC

- Es deroga el factor de sostenibilitat de les pensions introduït per Rajoy el 2013 a substituir per un "nou mecanisme d'equitat intergeneracional". Aquest mecanisme es negociarà abans del 14 de novembre en el diàleg social i consisteix en un "conjunt de paràmetres de sistema", basat en la reforma de pensions del 2011, per aconseguir "de manera equilibrada l'esforç entre generacions".

- S'incentiva la jubilació demorada amb una exempció de l'obligació de cotitzar per contingències comuns, al temps que s'ofereixen incentius en metàl·lic de fins a 12.000 euros o l'augment de fins al 4% adicional a la pensió.

- Es limita la capacitat dels nous convenis col·lectius per acordar la jubilació forçosa.

- Es manté el gruix de les penalitzacions sobre la jubilació anticipada, desatenent la reivindicació de eliminar-les en casos de treballadors amb llargues carreres contributives.

- Es disposa la creació de l'Agència Estatal de l'Administració de la Seguretat Social, de la qual en sis mesos el Govern presentarà un projecte de llei.

- Es fan precisions, que són exigències dels pensionistes i alguns sindicats, sobre l'aplicació de l'article 109 de la Llei general de Seguretat Social, i, a més, en concret del 109.2 que obliga l'Estat a fer transferències a la Seguretat Social

davant l'eventualitat d'insuficiència de les cotitzacions. Però donada la història d'incompliments les garanties són insuficients.

Aquest primer bloc del procés de reforma de les pensions que s'ha iniciat conté mesures, com la revalorització de pensions segons l'IPC, que ja s'aplicaven, així com altres que suposen reconeixement de drets (viduïtat de parelles de fet, cotització de becaris, convenis especials de familiars). Però aquestes mesures no compensen la confirmació que es fa de la reforma de 2011, que va elevar l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys, va endurir la jubilació anticipada, i va anunciar el factor de sostenibilitat. Tampoc compensa el silenci sobre la insuficiència de les pensions mínimes. Per tant, no es pot parlar de llums i ombres, ja que, malgrat alguns gestos de complicitat comparativament menors, el substantiu de l'acord és contrari a les reivindicacions del moviment de pensionistes, que recullen l'interès del conjunt de la classe obrera.

A més, no es precisa el contingut de les grans mesures que s'anuncien, com el "mecanisme d'equitat intergeneracional", les precisions sobre l'aplicació de l'article 109.2 de la LGSS o la proposta de crear una agència, de manera que es crea incertesa i rebuig.

Se suposa que en el segon bloc dels tre-

balls, a més d'atendre el desenvolupament de les mesures anunciades en la primera fase, s'han d'abordar les grans reformes que necessita el capital financer i decidir el camí que s'ha de prendre per incrementar nous recursos:

- El desenvolupament de la recomanació 15 del Pacte de Toledo sobre la implantació d'un sistema de previsió social complementària amb fons privats de pensions gestionats pels bancs i asseguradores.

- El destope de les bases de cotització

- L'augment del període de còmput per a la determinació de les bases

- I tot un seguit d'ajustos necessaris per complir amb l'obligació que l'Estat assumeixi el fals deute que figura en els comptes de la Seguretat Social i assumeixi l'obligació de fer els ajustos necessaris perquè en els comptes de la Seguretat Social desapareguin dèficits inflats amb obligacions que són de l'Estat.

La mobilització del 16 d'octubre davant les Corts

Davant l'acceptació generalitzada a les manipulacions comptables dels comptes públics per part dels governs, la proposta d'una auditoria que estableixi la veritat és una proposta positiva i democràtica.

Es tracta d'una iniciativa oberta i unitària en la qual participen pensionistes, treballadors, diputats de vuit organitzacions diferents, sindicalistes i joves. Compten amb centenars de milers de signatures individuals, centenars de mocions d'ajuntaments i parlaments autonòmics, així com pronunciaments sindicals de CCOO i UGT. A destacar que el 43 Congrés Confederal d'UGT i el Congrés de la Unió de Jubilats i Pensionistes d'UGT van aprovar mocions pro auditoria.

L'ofensiva del capital financer que els ministres Escrivà i Calviño traslladen a l'escena política contra les conquestes de la classe obrera va afirmant als militants i activistes en la necessitat d'organitzar la resistència i fer aliats.

Té un llarg recorregut la iniciativa d'una concentració davant les Corts el 16 d'octubre en defensa de sistema públic de pensions, per la clarificació i neteja dels comptes públics, per una auditoria per determinar els imports saquejats a les cotitzacions socials i la necessitat de que es reposin aquests recursos a la caixa única de la Seguretat Social. Aquesta acció dels pensionistes planteja la necessària discussió sobre les formes d'ajudar a trobar una sortida política a la lluita per les reivindicacions.

Els nostres compromisos ...

La Verdad 108. Presentació.

Dilluns 19, 19 hores

Aniversari de la Revolució Espanyola. Connexió:

<https://zoom.us/j/92656974483>

ID de reunió: 926 5697 4483

Parlarem de ...

- Aniversari de el 19 de juliol de 1936 i de l'editorial.
- La crisi econòmica.
- La relació entre la Comuna de París i els Armilles Grocs.
- Feminisme i revolució.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
posicuarta.org
Busca'ns en Twitter: @posicuarta